

Tirsdag den 4. februar 2014

P7_TA(2014)0061

Målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — bedre lovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 4. februar 2014 om målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — 19. rapport om bedre lovgivning for 2011 (2013/2077(INI))

(2017/C 093/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 4, 6 og 7 i denne protokol,
- der henviser til de praktiske ordninger vedtaget den 22. juli 2011 af Europa-Parlamentets og Rådets kompetente tjenestegrene til gennemførelse af artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), såfremt ordningerne vedtages ved første høring,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2012 om den 18. rapport om bedre lovgivning — anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2010) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2011 om bedre lovgivning, subsidiaritet, proportionalitet og intelligent regulering ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om garanti for uafhængige konsekvensanalyser ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (19. rapport om bedre lovgivning for 2011) (COM(2012)0373),
- der henviser til Kommissionens meddelelser om målrettet EU-regulering (COM(2012)0746) og (COM(2013)0685),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen: »Intelligent lovgivning — imødekommelse af de små og mellemstore virksomheders behov« (COM(2013)0122),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument om overvågning og høring om intelligent regulering for SMV'er (SWD (2013)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Smart regulering i Den Europæiske Union« (COM(2010)0543),
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. maj 2013 om smart regulering,
- der henviser til rapporten af 15. november 2011 fra gruppen på højt plan af uafhængige interessenter vedrørende administrative byrder med titlen »Europe can do better: Report on the best practices in the Member States to implement EU legislation in the least burdensome way«,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 30. maj 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0056/2014),

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 117.

⁽³⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT C 218 af 30.7.2013, s. 22.

Tirsdag den 4. februar 2014

- A. der henviser til, at dagsordenen for bedre lovgivning sigter mod at konsolidere indsatsen for at sikre bedre lovgivning, forenkling af EU-lovgivningen og mindskelse af de administrative byrder samt mod at indføre god forvaltningspraksis på baggrund af en videnbaseret politik, hvor konsekvensanalyser og efterfølgende kontrol spiller en vigtig rolle;
- B. mener, at de nationale parlamenter bør inddrages i efterfølgende evalueringer af nye lovgivningstiltag, hvilket ville hjælpe Kommissionen med dens beretninger og generelt forbedre de nationale parlameters evalueringer af europæiske spørgsmål;
- C. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2003 ikke længere er hensigtsmæssig inden for de nuværende lovgivningsmæssige rammer, der er indført med Lissabontraktaten, ikke mindst i lyset af EU-institutionernes inkonsekvente fremgangsmåde i forbindelse med vedtagelsen af fælles politiske erklæringer om forklarende dokumenter og praktiske ordninger på sekretariatsplan vedrørende gennemførelsen af artikel 294 i TEUF;

Generelt

1. understreger, at den lovgivning, der foreslås og vedtages på europæisk plan, bør være enkel, effektiv og virkningsfuld, bør give en klar merværdi, og bør være letforståelig og lettilgængelig på alle EU-medlemsstaternes officielle sprog samt give fuldstændige fordele til minimale omkostninger; anerkender, at den økonomiske krise har lagt ekstra pres på de nationale forvaltningers ressourcer, og mener, at en forpligtelse til at fastlægge klar og let gennemførlig lovgivning vil medvirke til at lette noget af byrden på de nationale administrationer og privatpersoner, der skal overholde loven; understreger, at EU-institutionerne er ansvarlige for at sikre, at lovgivningen er klar og letforståelig, og at den ikke pålægger borgere eller virksomheder unødvendige administrative byrder;
2. understreger, at evaluering af nye forordningers indvirkning på SMV'er eller på store virksomheder ikke må resultere i forskelsbehandling mellem arbejdstagere på grundlag af størrelsen af de virksomheder, de er ansat i, eller undergrave arbejdstagerens grundlæggende rettigheder, herunder retten til information og høring, arbejdsvilkår, trivsel på arbejdspladsen og retten til social sikring; understreger, at evalueringen heller ikke må hindre forbedringer af disse rettigheder eller sikringen heraf på arbejdspladsen i betragtning af de eksisterende og nye risici, der er forbundet med arbejdet;
3. understreger, at EU-institutionerne skal overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, når der udformes lovgivning;
4. minder om sine tidligere kommentarer, hvori det bemærkes, at disse principper ved mange lejligheder ifølge Udvalget for Konsekvensanalyse og nationale parlamenter har været mangelfuldt behandlet i Kommissionens konsekvensanalyser; udtrykker endnu en gang sin skuffelse over, at denne kritik har været fremherskende endnu et år;
5. mener, at bedre lovgivning bør tilstræbes i overensstemmelse med princippet om forvaltning på flere niveauer, dvs. gennem en koordineret indsats fra EU's, de nationale institutioners og de lokale og regionale myndigheders side;
6. gentager endnu en gang opfordringen til, at den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning 2003 genforhandles, så den passer til de nye lovgivningsmæssige rammer, der er indført med Lissabontraktaten, samt til at konsolidere nuværende bedste praksis og bringe aftalen på linje med dagsordenen for bedre lovgivning; henstiller til, at eventuelle nye aftaler vedtages på grundlag af artikel 295 i TEUF og er bindende;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til sammen med Parlamentet at gå ind i forhandlinger om kriterierne for passende anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF; mener, at dette kan opnås inden for rammerne af revisionen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, som derfor blandt andet ville omfatte sådanne kriterier;
8. vurderer, at de mange forskellige titler på Kommissionens ordninger til at evaluere vedtaget lovgivning og træffe foranstaltninger for at mindske byrder kan være forvirrende og unødvendigt kompliceret; henstiller til, at der fastlægges en enkelt titel under overskriften »bedre lovgivning«, og gentager sin anmodning om, at én kommissær bør være ansvarlig for oplægget;
9. opfordrer Kommission til at intensivere revisionen af anvendelsen af proportionalitetsprincippet, navnlig med hensyn til anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter;
10. er af den opfattelse, at der som led i en større demokratisk legitimitet bør rettes stor opmærksomhed mod systemet til tidlig varsling;

Tirsdag den 4. februar 2014

Nærhedsmekanisme for nationale parlamenter

11. påpeger, at den økonomiske og den finansielle krise kræver en bedre koordinering af politikkerne og en styrkelse af Unionens beføjelser på en række områder, men at det også er vigtigt at opretholde en klar forståelse af kompetencefordelingen i EU's system med forvaltning på flere niveauer og at træffe gennemsigtige beslutninger efter en gennemsigtig debat på det mest hensigtsmæssige niveau og med mindst muligt bureaukrati;

12. understreger, at de europæiske institutioner skal respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er nedfældet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union og protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som er af general karakter og er bindende for institutionerne, når de udøver Unionens beføjelser, med undtagelse af at nærhedsprincippet ikke finder anvendelse på de områder, hvor Unionen har enekompetence;

13. opfordrer til en vurdering af, om der på EU-plan bør fastlægges passende kriterier for evaluering af overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

14. bemærker, at protokol nr. 2 giver de nationale parlamenter en formel mulighed for at afgive en udtalelse til EU-lovgiveren om, hvorvidt et lovforslag ikke opfylder subsidiaritetsprincippet, dvs. om retsaktens mål på grund af deres omfang eller virkninger ikke kan nås bedre på EU-plan end på medlemsstatsplan;

15. påpeger den afgørende rolle, som konsekvensanalyser spiller som hjælp til beslutningstagningen i lovgivningsprocessen, og understreger nødvendigheden af at tage passende hensyn til nærheds- og proportionalitetsaspekterne i den forbindelse;

16. glæder sig over, at de nationale parlamenter i højere grad deltager i EU's lovgivningsproces, og bemærker, at medlemsstaternes parlamenter viser en stadig større interesse for, at EU-institutionerne anvender de pågældende principper korrekt; dette illustreres af, at Europa-Parlamentet i 2011 modtog 77 begrundede udtalelser med påstand om, at et udkast til lovgivningsmæssig retsakt ikke var i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og 523 andre bidrag med en vurdering af et lovudkast, mens de tilsvarende tal for 2010 var hhv. 41 og 299; udtrykker sin vilje til at fortsætte og styrke samarbejdet og den interparlamentariske dialog med de nationale parlamenter;

17. betoner kraftigt betydningen af den parlamentariske kontrol, som både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter udfører; opfordrer til at yde de nationale parlamenter væsentlig bistand, så de sættes i stand til at udføre deres kontrolopgaver; foreslår, at de nationale parlamenter udstyres med retningslinjer, der kan hjælpe dem med deres vurdering af overholdelsen af nærhedsprincippet;

18. understreger, at Domstolen i henhold til artikel 263 i TEUF kan prøve lovligheden af retsakter for så vidt angår deres overholdelse af nærhedsprincippet, og at dette princip udgør en politisk retningslinje for udøvelsen af kompetence på EU-plan;

19. påpeger på den anden side, at Domstolen i medfør af traktaterne har kompetence til at behandle sager om »overtrædelse af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse«, og at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i henhold til traktaten om Den Europæiske Union hører til blandt sådanne regler; bemærker, at domstolskontrollen med gyldigheden af EU-retsakter derfor også omfatter spørgsmålet om overholdelse af disse principper;

20. understreger, at Domstolen i sin dom af 12. maj 2011 i sag C-176/09 (Luxembourg mod Europa-Parlamentet og Rådet) anfører, at proportionalitetsprincippet »indeholder et krav om, at de foranstaltninger, som iværksættes med en EU-bestemmelse, skal være egnede til at nå det tilsigtede mål og ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det«, og at en foranstaltning vedtaget »på områder, hvor EU-lovgiver har en vidtgående lovgivningsbeføjelse« kun kan kendes ulovlig, såfremt foranstaltningen er åbenbart uhensigtsmæssig i forhold til det mål, som den pågældende institution forfølger», om end EU-lovgiver er forpligtet til at »basere sit valg på kriterier, som er objektive« samt, som led i sin undersøgelse af de byrder, der er forbundet med de forskellige mulige foranstaltninger, at »undersøge, om de formål, der forfølges med den valgte foranstaltning, kan begrunde, at foranstaltningerne har væsentlige negative økonomiske følger for visse erhvervsdrivende«;

21. bemærker, at EU i henhold til nærhedsprincippet, således som det er formuleret i traktaterne, kun kan handle på områder, der ikke hører ind under Unionens enekompetence, »hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan«, medens proportionalitetsprincippet foreskriver, at indholdet og formen af EU's handling ikke må gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne; påpeger, at subsidiaritet og proportionalitet er snævert forbundne, men forskellige, idet førstnævnte vedrører hensigtsmæssigheden af Unionens indsats i sektorer, som ikke falder ind under Unionens enekompetence, medens sidstnævnte vedrører proportionaliteten mellem de

Tirsdag den 4. februar 2014

mål og midler, lovgiver opstiller, og er en overordnet rettesnor for udøvelsen af Unionens beføjelser; bemærker, at vurderingen af proportionaliteten af et udkast til lovgivningsmæssig retsakt logisk set må følge efter vurderingen af subsidiariteten, samtidig med at kontrollen af subsidiariteten ikke ville være tilstrækkeligt effektiv uden kontrollen af proportionaliteten;

22. bemærker, at Kommissionen kun modtog nogle få parlamentariske forespørgsler (32 ud af mere end 12 000) i 2011 om spørgsmål vedrørende overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,

23. fremhæver, at Kommissionen i 2011 modtog 64 begrundede udtalelser som omhandlet i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, hvilket udgør en betydelig stigning i forhold til 2010; bemærker imidlertid, at disse 64 begrundede udtalelser kun repræsenterede godt 10 % af de i alt 622 udtalelser, som nationale parlamenter har sendt til Kommissionen i 2011 inden for rammerne af den pågældende politiske dialog; henleder ligeledes opmærksomheden på, at ingen af Kommissionens forslag foranledigede et tilstrækkeligt antal begrundede udtalelser til at udløse »procedurerne med gule eller orange kort« i henhold til protokollen; bemærker imidlertid, at proceduren med de »gule kort« første gang blev foranlediget af et forslag fra Kommissionen (forslag til Rådets forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, dvs. forslaget til »Monti II«-forordningen) den 22. maj 2012; understreger, at Kommissionen trak forslaget tilbage, men at dette ikke skete, fordi den anså nærhedsprincippet for at være blevet tilsidesat, men derimod fordi den indså, at forslaget sandsynligvis ikke ville kunne opnå tilstrækkelig politisk støtte i Parlamentet og Rådet til at sikre, at det blev vedtaget;

24. mener, at mekanismen for kontrol af nærhedsprincippet skal udformes og anvendes som et vigtigt instrument for samarbejdet mellem EU-institutionerne og de nationale institutioner; bemærker med tilfredshed, at dette instrument anvendes i praksis som et kommunikationsmiddel og som en samarbejdsdialog mellem de forskellige institutionelle niveauer i EU's system med forvaltning på flere niveauer;

25. bemærker med bekymring, at det i visse begrundede udtalelser fra nationale parlamenter påpeges, at begrundelsen for nærhedsprincippet i en række af Kommissionens forslag er utilstrækkelig eller slet ikke anført;

26. anbefaler, at der foretages en undersøgelse af årsagerne til, at nationale parlamenter forelægger så få formelle, begrundede udtalelser, med henblik på at fastslå, om dette skyldes, at nærhedsprincippet overholdes fra alle sider, eller om det skyldes, at de nationale parlamenter ikke er i stand til at håndhæve dette princip som følge af manglende ressourcer eller deres stramme tidsfrister; finder det ønskeligt, at Kommissionen udarbejder en analyse;

27. fremhæver nødvendigheden af, at EU-institutionerne gør det muligt for de nationale parlamenter at kontrollere lovgivningsforslag ved at sikre, at Kommissionen leverer en detaljeret og omfattende begrundelse for sine lovgivningsmæssige beslutninger vedrørende subsidiaritet og proportionalitet i overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

28. bemærker endvidere i denne sammenhæng, at den nuværende tidsramme for de nationale parlamenters subsidiaritets- og proportionalitetskontrol ofte er blevet anset for utilstrækkelig;

29. vurderer, at de nationale parlamenters tids- og resourcepres i forbindelse med udformning af lovgivning bidrager til det noterede demokratiske underskud inden for EU;

30. minder om sine tidligere anmodninger om en mere detaljeret undersøgelse af de problemer, som de nationale parlamenter støder på med henblik på at forbedre det eksisterende systems funktionsmåde; finder det ligeledes ønskeligt at undersøge foranstaltninger for at styrke denne ordning, der, måske i forbindelse med fremtidige revisioner af traktaten, kunne give de nationale parlamenter flere rettigheder; foreslår, at det med en sådan revision overvejes, hvor mange tilsagn fra nationale parlamenter der skal til for at iværksætte en sådan procedure, om den skal være begrænset til begrundelser på basis af nærhedsprincippet, og hvilken virkning den skal have med særlig henvisning til de seneste erfaringer med proceduren med det gule kort; betragter en sådan drøftelse som et hensigtsmæssigt trin i udviklingen af de beføjelser, som tildeles de nationale parlamenter, med henblik på harmonisering af incitamentet til udøvelse af tilsyn med virkninger på europæisk plan;

31. vurderer, at der i mellemtiden kan iværksættes flere initiativer for at forbedre de nationale parlamenters evaluering af europæiske spørgsmål; foreslår navnlig:

— at enhver lovgivningsmæssig retsakt, der offentliggøres i EU-Tidende, skal indeholde en note med angivelse af de nationale parlamenter, som har været imødekommende, og de parlamenter, der har rejst spørgsmål om nærhedsprincippet;

— foreslår, at de begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter, som er omhandlet i artikel 6 i protokol nr. 2, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, fremsendes til medlovgiverne uden forsinkelse;

Tirsdag den 4. februar 2014

- at der udarbejdes retningslinjer til fastlæggelse af kriterier for begrundede udtalelser om spørgsmål om nærhedsprincippet;
- foreslår, at de nationale parlamenter bevæges til at foretage sammenlignelige evalueringer af forudgående vurderinger, som de har udført, og efterfølgende vurderinger, som er udfærdiget af Kommissionen;

Bedre lovgivning

32. mener, at en mere effektiv tilgang til udfordringerne forbundet med bedre lovgivning, både hvad angår eksisterende lovgivning og kommende lovgivning, vil hjælpe de europæiske institutioner med at tackle krisen; vurderer, at reformen af den europæiske lovgivning og lovgivningspraksis er et afgørende værktøj til opnåelse af vækst, konkurrenceevne og anstændige job i Europa;

33. bifalder den stigende vægt, som Kommissionen lægger på en politisk »cyklus«, hvor alle trin fra initiering, konsekvensanalyse, høring, retsakt og gennemførelse til evaluering af EU-lovgivning indgår i en sammenhængende proces; mener i denne sammenhæng, at princippet om »tænk småt først« bør være et vigtigt element i hele processen, og at den forudgående evaluering af ny lovgivning bør forbedres og derved udgøre en forståelig og gennemsigtig proces til fremme af vækst og konkurrenceevne i Europa;

34. bifalder i denne sammenhæng Kommissionens meddelelser om intelligent lovgivning og målrettet EU-regulering samt arbejdsdokumentet om de 10 mest byrdefulde retsakter for SMV'er; mener, at disse dokumenter udgør troværdige fremskridt i forbindelse med dagsordenen for bedre lovgivning og afspejler mange af Parlamentets tidligere anmodninger;

35. vurderer, at disse retoriske skridt nu bør konsolideres med konkret handling; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremsætte yderligere konkrete forslag for at mindske den generelle EU-lovgivningsmæssige byrde uden at undergrave sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og navnlig at:

- træffe foranstaltninger for hurtigst muligt at mindske de byrder, som SMV'er i Europa har identificeret i høringen om de 10 mest byrdefulde retsakter
- fremme anvendelsen af undtagelser eller mindre krævende ordninger for mikrovirksomheder og SMV'er, hvor det er muligt, ved fastlæggelse af ny lovgivning og gøre EU's regler om offentlige indkøb mere SMV-venlige
- opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dens meddelelse om målrettet og effektiv regulering (REFIT) af 2. oktober 2013 (COM(2013)0685), snarest muligt og færdiggøre evalueringerne af centrale politikområder inden afslutningen af den nuværende lovgivningsperiode, herunder input fra alle regeringsniveauer i de vigtigste sektorer, der er relevante for de lokale og regionale myndigheder;
- påbegynde en mere ambitiøs indsats for at skabe arbejdspladser og vækst i EU ved at nedbringe omkostningerne ved lovgivning for virksomheder;
- udarbejde en årlig rapport med fokus på den bredere dagsorden for bedre lovgivning og en redegørelse af fremskridt i forbindelse med de initiativer, som Kommissionen har iværksat, herunder en redegørelse af virksomhedernes nettoomkostninger såvel som sociale omkostninger i forbindelse med de nye forslag, som Kommissionen har vedtaget inden for de foregående 12 måneder;

36. understreger, at forbedring af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og information og høring af arbejdstagerne er to meget væsentlige faktorer, der kan styrke den europæiske økonomis produktivitet og konkurrenceevne; understreger, at styrket og stabil lovgivning på disse områder ikke hindrer men derimod bidrager til vækst;

37. mener, at Kommissionen skal foretage en yderligere undersøgelse af muligheden for at indføre et »hvidbogs-trin« i lovgivningsprocessen; mener, at de interesserede parter mulighed for at kommentere udkast til forslag og ledsagende foreløbige konsekvensanalyser vil forbedre kvaliteten af Kommissionens lovforslag uden at forsinke behandlingsperioden for de eventuelle retsakter;

38. minder derudover om Parlamentets opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag vedrørende gennemførelse af lovgivningsmæssig byrdeudligning, hvilket vil betyde, at det, inden der indføres ny lovgivning, som medfører ekstra omkostninger, vil være nødvendigt at fastlægge tilsvarende kompensation for disse omkostninger; bemærker, at EU-lovgivning ikke automatisk betyder, at 28 retsakter kasseres til fordel for én europæisk retsakt, og heller ikke, at en ny europæisk retsakt pålægger en mindre byrde end de respektive nationale retsakter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at undersøge dette forslag grundigt og fremlægge en konsekvensanalyse inden afslutningen af den nuværende valgperiode i 2014;

Tirsdag den 4. februar 2014

39. beklager, at Kommissionen agter at trække sit forslag om statuten for det europæiske private selskab, som Parlamentet havde opfordret til i en lovgivningsmæssig initiativbetænkning, tilbage; opfordrer Kommissionen til at høre Parlamentet, inden det trækker noget forslag tilbage, der er baseret på en sådan betænkning fra Parlamentet;
40. understreger betydningen af forenkling for at strømline lovgivningsområdet, især for de lokale og regionale myndigheder, hvis ressourcer til gennemførelse af lovgivningen ofte er begrænsede og svindende;
41. Regionsudvalget forstår overregulering eller »goldplating« som den praksis, hvorefter medlemsstaterne ved gennemførelsen af EU-direktiver i national lov fastlægger strengere krav end mindstekravene i direktiverne; gentage sin støtte til foranstaltninger til støtte af unødvendig goldplating og opfordrer derfor medlemsstaterne til, i sager hvor der forekommer goldplating, at forklare deres grunde til dette;

Konsekvensanalyser og europæisk merværdi

42. bifalder, at Kommissionens konsekvensanalyser forsøger at dække en bred og omfattende række potentielle konsekvenser, men mener dog, at systemet kan styrkes på flere områder, f.eks. ved at indarbejde den territoriale dimension (finansielle og administrative virkninger for de nationale, regionale og lokale myndigheder); bifalder i denne sammenhæng Kommissionens beslutning om at opdatere, konsolidere og revidere sine retningslinjer for konsekvensanalyser inden udgangen af juni 2014 og forbeholder sig ret til i de kommende måneder at bidrage med eventuelle detaljerede forbedringer til disse retningslinjer; insisterer på, at disse konsekvensanalyser, som er afgørende for skabelsen af den offentlige og politiske opinion, bør respektere princippet om flersprogethed;
43. opfordrer Kommissionen til at undersøge de fremgangsmåder, der er brugt til at udarbejde konsekvensvurderinger, med henblik på at evaluere metoder til forbedring af både kvalitative indikatorer og gennemførelsen af høringsprocessen generelt, med særlig henvisning til inddragelsen af de relevante interesserede parter;
44. mener, at der skal være fuld konsekvens mellem Kommissionens konsekvensanalyser og indholdet af de lovforslag, der er vedtaget af kommissærkollegiet; anmoder om, at eventuelle konsekvensanalyser af et forslag, der er ændret af kommissærkollegiet, automatisk bør opdateres for at afspejle kommissærernes ændringer;
45. opfordrer Kommissionen til at styrke rollen for og uafhængigheden af Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB) og navnlig udelukkende udfærdige og forelægge lovforslag, som er blevet bekræftet med en positiv udtalelse fra dette udvalg; opfordrer indtrængende IAB til at trække på arbejdsmarkedets parter ekspertise;
46. mener, at den nuværende ansvarsfraskrivelse, der fastsætter, at Kommissionens konsekvensanalyse kun forpligter de af Kommissionens tjenestegrene, der har været involveret i dens udarbejdelse, og ikke foregriber den endelige form af en eventuel afgørelse, som træffes af Kommissionen, viser en vigtig svaghed i det eksisterende system;
47. bifalder den positive udvikling i Direktoratet for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi inden for Parlamentet; mener, at der bør vedtages en systematisk tilgang til vurderingen af konsekvensanalyser i Parlamentet; bifalder udarbejdelsen i Direktoratet for Konsekvensanalyse af korte sammenfatninger af konsekvensanalyser, der skal ledsage Kommissionens forslag, og mener, at disse bør udgøre en vigtig del af udvalgenes vurdering af de lovforslag, der drøftes; foreslår, at Parlamentets konsekvensanalyse bør omfatte en territorial dimension, når det er relevant; anmoder Udvalgsformandskonferencen om at overveje, hvordan denne henstilling bedst kan gennemføres;
48. minder om, at Europa-Parlamentet og Rådet i aftalen »interinstitutionel fælles indstilling til konsekvensanalyse« fra 2005 gav tilsagn til at foretage konsekvensanalyser, når de anser det for relevant og nødvendigt for lovgivningsprocessen, inden vedtagelsen af væsentlige ændringer og opfordrer udvalgene til at benytte den nye enhed for konsekvensanalyse til at indfri dette tilsagn;
49. minder derudover om den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2003 og opfordrer Rådet til hurtigst muligt at afslutte arbejdet om indførelse af dets egen mekanisme til at gennemføre konsekvensanalyser af egne væsentlige ændringer for at opfylde dets forpligtelser i henhold til aftalen af 2003;

Tirsdag den 4. februar 2014

50. insisterer på, at Kommissionen foretager en grundig undersøgelse af de merværdianalyser, der ledsager lovgivningsmæssige initiativbetænkninger med detaljerede begrundelser for, hvorfor Kommissionen ikke accepterer de argumenter, som Parlamentet har fremført, eller betragter disse som irrelevante;

o

o o

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
